

Voorwaarde voor de afgifte van een certificaat is dat een zekerheid wordt gesteld die garandeert dat de invoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat zal plaatsvinden.

Het certificaat is geldig in de hele Gemeenschap.

2. De lijst met produkten waarvoor invoercertificaten worden geëist en de andere bepalingen ter uitvoe-

ring van dit artikel worden volgens de in lid 1 bedoelde procedure vastgesteld.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG wat de regeling van de belasting over de toegevoegde waarde voor het personenvervoer betreft

(92/C 307/13)

COM(92) 416 def.

(Door de Commissie ingediend op 5 november 1992)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in artikel 8 A van het Verdrag de interne markt wordt omschreven als een ruimte zonder binnengrenzen waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd volgens de bepalingen van het Verdrag;

Overwegende dat de totstandbrenging van de interne markt de afschaffing van de belastinggrenzen tussen de Lid-Staten vereist en dat daartoe de controles voor belastingdoeleinden aan de binnengrenzen voor alle verrichtingen tussen Lid-Staten definitief dienen te worden afgeschaft;

Overwegende dat met betrekking tot ander vervoer dan wegvervoer en vervoer over de binnenwateren de bestaande situatie niet van dien aard is dat daardoor afbreuk wordt gedaan aan de afschaffing van de belastinggrenzen per 1 januari 1993, aangezien dit vervoer geen belastingcontroles aan de grenzen met zich brengt;

Overwegende dat met betrekking tot het vervoer over de weg en over de binnenwateren de afschaffing van de controles aan de intracommunautaire grenzen, zoals deze is voorzien met ingang van 1 januari 1993, het een Lid-Staat onmogelijk zou maken op grond van de huidige territorialiteitsregel vervoer dat op zijn grondgebied wordt verricht door een in het buitenland gevestigde

dienstverrichter, te belasten; dat het derhalve, ten einde ten volle effect te geven aan de regels van Richtlijn 77/388/EEG van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Zesde Richtlijn 91/680/EEG ⁽²⁾, en aan de totstandbrenging van een ruimte zonder binnengrenzen, noodzakelijk is de huidige territorialiteitsregel te vervangen door een nieuwe regel waarbij als plaats van heffing van de BTW de plaats van vertrek van het vervoer wordt vastgesteld, en dat dus voor deze wijzen van vervoer reeds thans toepassing dient te worden gegeven aan artikel 28, lid 5, van de zesde richtlijn;

Overwegende dat de Raad met Achttiende Richtlijn 89/465/EEG ⁽³⁾ bepaalde, in de zesde richtlijn voorziene, afwijkingen heeft afgeschaft, maar die betreffende het personenvervoer heeft gehandhaafd; dat de Raad in artikel 3 van die achttiende richtlijn heeft bepaald de toestand met betrekking tot de overblijvende afwijkingen opnieuw te zullen bezien en op voorstel van de Commissie te zullen besluiten over de intrekking van deze afwijkingen;

Overwegende dat de afschaffing van de BTW-vrijstellingen een van de doelstellingen is van Zesde Richtlijn 77/388/EEG;

Overwegende evenwel dat op het gebied van het personenvervoer de huidige situatie gekenmerkt wordt door een uitgebreide toepassing van vrijstellingen met of zonder teruggaaf en dat het derhalve noodzakelijk lijkt deze vrijstellingen op bepaalde voorwaarden gedurende een overgangsperiode te handhaven;

Overwegende dat de concurrentieverhoudingen in de sector vervoer alsmede de goede werking van de binnenmarkt vereisen dat de situatie opnieuw in onderzoek wordt genomen ten einde te komen tot een belastingre-

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1991, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 226 van 3. 8. 1989, blz. 21.

geling die van toepassing is op al het personenvervoer, overeenkomstig artikel 28, lid 5, van Zesde Richtlijn 77/388/EEG, en dat de Commissie daartoe een verslag bij de Raad moet indienen;

Overwegende dat bovendien in dit verslag in het bijzonder de concurrentieverhoudingen tussen de verschillende wijzen van vervoer moeten worden onderzocht en dat met name de situatie met betrekking tot vervoer per spoor dat, wegens de snelheid ervan, kan concurreren met het luchtvervoer, uit het oogpunt van de toe te passen belastingregeling zal moeten worden onderzocht;

Overwegende dat de zesde richtlijn dient te worden gewijzigd ten einde uitvoering te geven aan artikel 28, lid 5, van die richtlijn door invoering van regels betreffende de belastingheffing,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 77/388/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Het volgende punt f) wordt toegevoegd aan artikel 9, lid 2:

„f) in afwijking van het bepaalde onder b) is de plaats van personenvervoerdiensten die worden verricht over de weg of over de binnenwateren, met inbegrip van die welke worden verricht in het kader van met reisorganisatoren gesloten bevrachtingsovereenkomsten, de plaats van vertrek.

Onder plaats van vertrek wordt verstaan de plaats waar de reis daadwerkelijk begint zoals die is vermeld op het reisbiljet. De plaats van aanvang van de overbrenging van de reiziger naar de plaats waar het vervoer begint zoals die is vermeld op het reisbiljet, wordt niet beschouwd als de plaats van vertrek van het vervoer.

Wanneer voor een reis verscheidene achtereenvolgende vervoerdiensten worden verricht, ook al worden deze vermeld op een enkel reisbiljet, wordt onder de plaats van vertrek verstaan de plaats waar elk van deze vervoerdiensten begint, op voorwaarde dat deze diensten niet gescheiden zijn door doorreisonderbrekingen.

Onder doorreisonderbreking in de zin van deze bepaling wordt verstaan elke technische onderbreking of elke onderbreking die beperkt is tot de voor de reiziger noodzakelijke tijd om de eerstvolgende beschikbare aansluiting te nemen, mits de reiziger zijn reis voortzet met gebruikmaking van de diensten van eenzelfde dienstverrichter. Aan een doorreisonderbreking in een land wordt gelijkgesteld elk verblijf van het vervoermiddel in dit land dat niet langer duurt dan 24 uur.”

2. Het volgende lid 4 wordt toegevoegd aan artikel 11, titel C:

„4. Onverlet het bepaalde in titel A, en onder voorbehoud van de in artikel 29 bedoelde raadpleging, wordt ingeval eenzelfde dienstverrichter, overeenkomstig artikel 9, lid 2, onder f), derde alinea, verscheidene achtereenvolgende vervoerdiensten verricht voor een totaalprijs, de maatstaf van heffing bepaald op grond van een forfaitaire verdeling van de prijs naar verhouding van gegevens als de bij elk van de vervoerdiensten afgelegde afstanden.”

3. Het volgende punt 16 wordt toegevoegd aan artikel 15:

„16. De personenvervoerdiensten die over de weg en over de binnenwateren worden verricht en die als bestemming een plaats buiten de Gemeenschap hebben.”

Artikel 2

De Raad onderwerpt uiterlijk op 31 december 1995, op grond van een uiterlijk op 31 december 1994 door de Commissie ingediend verslag, de situatie met betrekking tot al het personenvervoer aan een heronderzoek, rekening houdend met de concurrentieverhoudingen in de vervoersector en de vereisten van de goede werking van de binnenmarkt, en meer in het bijzonder met het gevaar van concurrentiedistorsie tussen de verschillende wijzen van vervoer, alsmede met de situatie van het vervoer per spoor dat, wegens de snelheid van dit vervoer, rechtstreeks kan concurreren met het luchtvervoer. De Raad besluit met eenparigheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, over de op dit vervoer toe te passen definitieve regeling, overeenkomstig artikel 28, lid 5, van Richtlijn 77/388/EEG.

Artikel 3

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om op 1 januari 1993 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.